

[Arne Melchior]

beskæftiget sig med, at konvergens er en noget vanskeligt tilgængelig glose. Så jeg forstår godt, at hr. Fogh Rasmussen hellere vil beskæftige sig med sådan et banalt ord som fosse. Det kan alle forstå, og det er jo dejligt at komme ud til offentligheden med, og der er en tendens til, at jo oftere man siger sådan et ord, desto mere hager det sig fast.

Det ville dog være interessant – selv om dette ikke er en finanslovdebat – at høre hr. Fogh Rasmussens opfattelse af, om statsregnskabet for 1993 vil vise sig at være større eller mindre end det, der var forudset af VK-regeringen, da den fik vedtaget finansloven for 1993. Endvidere om hr. Fogh Rasmussen mener, at statsregnskabet for indeværende år ser ud til at give et større underskud, end underskuddet var i det sidste år af hr. Poul Schlüters regering, som hr. Fogh Rasmussen jo var medlem af.

Jeg kan godt selv svare, for det er et retorisk spørgsmål. Hr. Fogh Rasmussen ved, at han har uret, idet begge underskuddene – så vidt man i dag kan overskue – både det for 1993, hvor det var den nuværende regering, der administrerede det af VK-regeringen fremlagte og vedtagne finanslovsforslag, og udsigterne for 1994 viser det modsatte af, hvad hr. Fogh Rasmussen siger. Så er der noget, der hedder fosse, er det altså i den anden retning end den, hr. Fogh Rasmussen her forsøger at angive.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Frank Jensen kan spare sig de der vidtløftige påstande om, hvad konsekvenserne af Venstres politik er, for hr. Frank Jensen kan studere det meget nøje. De økonomiske konsekvenser af Venstres politik er udtrykt i de ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti og Venstre i fællesskab lagde frem i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1994, og ifølge finansministerens regnestykke ville Det Konservative Folkepartis og Venstres fælles ændringsforslag give en forbedring af statsfinanserne på 5 mia. kr. Det fremgår af finansministerens egen redegørelse, så hr. Frank Jensens vidtløftige påstande er der ikke noget grundlag for ifølge finansministerens egen opførelse.

Nu var det ikke hr. Frank Jensen, der deltog i de møder i EF's Ministerråd i 1990; det var daværende økonomiminister Niels Helveg Pe-

tersen, der var med til at træffe den beslutning, som blev truffet i enighed mellem de 12 nuværende EU-lande, at der som led i fase 1 og fase 2 af Den Økonomiske og Monetære Union skulle fremlægges sådanne økonomiske programmer. Men nu er det jo ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at vi er enige om, at det under alle omstændigheder er fornuftigt for Danmark at gøre det, uanset hvad vi er forpligtet til eller ikke forpligtet til. Men vi er altså forpligtet i henhold til en beslutning, vi selv har været med til at træffe.

Endelig vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at når vi taler om, at pengene fosser ud af statskassen, så er det bl.a., fordi regeringen på finansloven for 1994 har løftet de offentlige udgifter med 10-11 mia. kr. Det er, at pengene fosser ud af statskassen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det skulle vel ikke være vanskeligt for en ordfører for et liberalt parti at forstå, at en investering kan give overskud, selv om den i første omgang naturligvis er en udpumpning af penge. Hvis den politik, der er lagt til rette, lykkes – og det kan dog ikke så lidt tyde på – så vil indtægterne, der afledes af disse statslige investeringer, være større end investeringen. Men hr. Fogh Rasmussen undgik altså elegant, hvis han nu troede det – smart, vil jeg nok snarere kalde det – at besvare mine klare spørgsmål: Er statsunderskuddet i 1993 større eller mindre, end det var forudset af den sidste af hr. Poul Schlüters regeringer, da den fremlagde finansloven for 1993, og er der i øjeblikket tegn på, at 1994-underskuddet vil blive større end det, der var i den borgerlige regerings senere år?

Hr. Fogh Rasmussen kender jo svaret, så når han undlader at give et svar her fra talerstolen, så er det altså ikke, fordi han ikke ved besked, men fordi han ikke er glad for tallene.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg synes, det er godt, når Venstre lægger et program frem – det har vi jo efterlyst igennem et års tid – at vi kan komme til at diskutere regeringens politik, og hvad der er af formulerede alternativer til regeringens politik. Det er